

Subseu (EL PRAT DE LLOBREGAT)

Eix: Social

Tema: Dones: voluntariat i participació social

Treball precongressual

Conclusions

Treball precongressual El 9 d'octubre de 2014 es va fer una xerrada sobre *Les dones: voluntariat i participació social*. Aprofitant les sinèrgies dels programes: Dones i Participació (Secció municipal de Ciutadania), es van sumar recursos i perspectives, i reflexionar en conjunt amb la ciutadania. A la sessió van participar 25 persones (2 homes inclosos). La majoria pertanyien a grups i entitats pratenques (associacions veïnals, regionals, culturals, etc.). Amb aquesta proposta s'optimitza l'impuls que l'Ajuntament del Prat està donant al fenomen emergent del voluntariat. Un cop s'ha fet palesa l'hegemonia numèrica de les dones en aquest àmbit, s'ha volgut contribuir a generar discurs i perspectiva de gènere envers la realitat de la participació social i voluntariat, i posar en valor el treball comunitari (voluntari) juntament amb el familiar i reproductiu, qüestions i xifres que acostumen a ser invisibles per a l'Economia.

Imatges a flickr de la sessió: <https://flic.kr/s/aHsk5htRnA>

Audiovisual a youtube: http://youtu.be/V_Z76va-Z8k

Principals idees A més del suport tècnic dels Programes de Participació i Dones (Secció municipal de Ciutadania), s'ha comptat amb Marina Sánchez Cid, economista feminista i activista en moviments socials. La primera part s'ha desenvolupat amb una descripció dels diversos treballs no remunerats que en la seva majoria desenvolupen les dones, com ara el treball domèstic reproductiu i el comunitari, i s'ha assenyalat la seva importància perquè tota l'economia i la societat funcionin. Quan hem entrat a detallar numèricament quant d'aquest treball fan les dones i quant els homes; es veu com el treball reproductiu i domèstic recau majoritàriament sobre les dones, i el treball comunitari (voluntariat) compta amb més dones participants, tot i que en la seva translació en hores, aquesta participació està força igualada entre dones i homes (hi ha més quantitat de dones que homes al voluntariat, però de mitja diària, els homes dediquen 19 minuts més que les dones). Marina, descriu que l'economia feminista posa en el centre els treballs de cura on l'important són les persones. "Volem que la vida, el benestar estigui en el centre de totes les decisions polítiques i socials"

A què dediquem el temps?						
Duració mitja diària (DMD) dedicada a l'activitat segons el sexe						
	Total		Homes		Dones	
	Persones (%)	DMD (hora)	Persones (%)	DMD (hora)	Persones (%)	DMD (hora)
Cura personal	100	11 h 30 m	100	11 h 33 m	100	11 h 26 m
Treball remunerat	33,3	7 h 24 m	38,7	7 h 55 m	28,2	6 h 43 m
Treball domèstic	83,4	3 h 38 m	74,7	2 h 32 m	91,9	4 h 29 m
Treball voluntari	12,1	1 h 58 m	9,4	2 h 10 m	14,8	1 h 51 m

100% ciutadania

3r congrés de les dones del baix llobregat

Després d'una explicació teòrica, per tal que tothom compartim un vocabulari similar i hi hagi un discurs compartit, es fa una ronda de paraules i opinions en què les participants manifesten, en funció de la seva experiència, les dificultats que han tingut per participar (o no) de la vida associativa i comunitària. Es veu una diferència generacional. Les més grans han tingut més dificultats per participar a tots els nivells, però l'enorme necessitat de proveir la comunitat dels mitjans bàsics i necessaris, les va portar a sumar-se a tota mena de mobilitzacions com era habitual en una comarca com el Baix Llobregat, anys ençà. Comptem, per tant, amb dones amb un ampli bagatge i història i experiència associativa. Les responsabilitats de la cura de filles, fills, etc. van tenir com a conseqüència que algunes es retiressin de la primera línia de la mobilització social, sindical, etc. Es planteja la qüestió de "Quins drets econòmics i socials han generat les dones que tota la seva vida han estat dedicades al treball de cura, domèstic, reproductiu i comunitari?". La resposta és cap.

Alguna considera que són les creences pròpies les que obstaculitzen una participació plena i assolir graus més alts de responsabilitats en associacions, també a l'àmbit laboral.

És un clam la necessitat que hi ha per part de dones a partir de certa edat, de crear vincles i complicitats amb dones lluitadores i compromeses més joves. En àmbits on majoritàriament participen joves, el sentiment és recíproc. "Com arribar a la gent més gran?"

En un moment del debat, es fa la pregunta "Què podem fer perquè les dones estiguin als llocs de decisió? Quan si ho estan a l'àmbit comunitari (entitats, voluntariat...). En aquests moments, les dones encapçalen els moviments socials més importants del nostre país."

Una de les respostes és la preocupació de "Qui em cuidarà a mi? En cas que jo em dediqui al 100 % a una activitat de responsabilitat, de direcció, etc." En el cas dels homes, no hi ha aquest neguit, perquè es dóna per suposat que hi haurà alguna persona cuidant-los.

Marina Sánchez assenyala com les dones participem i ens mobilitzem, sobretot, en aquelles causes i moviments que responen i satisfan necessitats vitals. La PAH (Plataforma de persones Afectades per la Hipoteca) és un bon exemple.

Marina Sánchez, argumenta que només arribarem en igualtat a l'espai de decisió polític i laboral, quan el treball domèstic i reproductiu sigui compartit. Assenyala que el benestar és una qüestió col·lectiva, i no només responsabilitat de cadascú i cadascuna de nosaltres. També creu que cal recuperar el debat sobre les "quotes" de dones a tots els estaments.

Principals propostes

Generar espais i vincles entre dones lluitadores i compromeses de diverses generacions.

Recuperar la sensibilització envers la corresponsabilitat familiar.

Recuperar el debat sobre la necessitat que hi hagi "quotes" de dones a tots els estaments (laboral, polític...) per tal que un mínim de dones estigui representades a tots els àmbits.

Formació i reflexió adreçada a ciutadania i personal tècnic sobre Economia feminista.

Des de tots els àmbits on s'impulsi la participació (societat civil i administracions), tenir en compte que sobre les dones recau la major part del treball domèstic, familiar... i de la pròpia cura; i actuar en conseqüència.